

Paarden waren zijn lust en zijn leven

Hij had zelf nog één paard: Flaming Glory. Op Tweede Pinksterdag liep zijn paard nog een koers op de Alkmaarse drif-baan.

Afgelopen donderdag ging Cees Imming met haar voor een trainingssrit naar het strand. Een ongeluk zit in een klein hoekje: onderweg moest Cees uitwijken, kwam met één wiel in de greppel en viel van de sulky. Hij belandde in het ziekenhuis met een paard gebroken ribben en een gescheurde milt. Zaterdag overdag knapte hij op maar helaas ging het in de avond heel hard achteruit. Zondagochtend 31 mei jl. overleed Cees in het bijzijn van zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen onverwacht door onbekende oorzak, hij werd 81 jaar. Zijn vrouw Miep erkent dat hij eigen-

lijk in het harnas is gestorven, want paarden waren zijn lust en zijn leven. Cees werd geboren in Orieleek, vlak naast de Neerlandia Melkfabriek. In de vakanties ging de timmermanszoon vaak logeren bij een oom en tante in St. Maarten. Die woonden tegenover de boerderij van Bram Nottelman. Miep: 'Cees zag daar paarden, maar hij mocht van zijn tante daar niet naartoe, want de paarden waren gevaarlijk. Als kind word je dan extra nieuwsgierig en hij ging toch kijken. Daar was Bram Nottelman een paard aan het beslaan met nieuwe hoefijzers. 'Geef mij even de nagel aan', zei Nottelman. Cees wist niet eens wat een nagel was. Imming was meteen gefascineerd. Nottelman was een grote paardentrainer in Nederland en hij nam de jonge Cees mee naar de baan van Duindigt, waar de paarden moesten koersen. Inmiddels waren zijn ouders verhuisd naar Helleo en werd hij 's morgens om

zeven uur daar opgehaald. Op een keer vroeg Nottelman of hij ook meewilde naar Brussel voor de Grand Prix d'Hiver. Cees zeurde thuis net zo lang tot hij mee mocht, zegt Miep. Op voorwaarde, zo had zijn moeder bepaald, dat hij geen onvoldoendes had op zijn ULO-rapport. Niet eerder studeerde de hij zo hard en het lukte. Nottelman had hij nog een jaar Na de ULO had hij nog een, jaar mans paard won zelfs de koers. Alkmaar. Maar hij wilde in de paarden. Eerst vond hij een baanhje bij de pikur en trainer Tom Kooyman in Alkmaar, later bij Willem Strooper in Callantsoog. In 1968 vond hij een 'spulleke' in Callantsoog waar hij zijn eigen entriement voor drivers kon beginnen. Hij won meer dan duizend koersen. In de jaren negentig ging hij vaak naar Duitsland om te koersen. Daar had hij veel contact met Duitse trainers. Zij stuurden regelmatig paarden naar Callantsoog. De paar-

FOTO PRIVÉCOLLECTIE

Cees Imming

den gingen eerst een week lekker in het weiland, want in Duitsland stonden ze 23 uur per dag op stal. In Callantsoog konden ze buiten in de frisse lucht staan, waar ze aanzienlijk van opknappen. Cees trainde de paarden op het strand, want het zeewater was helend voor bles-

Peter de Waard

suren. Grote succespaarden waren onder meer Jaspis du Bois en het paard van de eeuw in Duitsland, General November, waarmee hij een paar grote koersen won. Daarna volgden nog veel meer paarden, die naar zijn stal kwamen om te revalideren. Hij was ook ruim 38 jaar actief op kortebaandraversijen. De laatste jaren hield hij meer voor de hobby nog een paar paarden. Ook Ellen, een van de twee dochters uit zijn eerste huwelijk met Martien Koppelaar, reed lange tijd als amateurpikur in binnen- en buitenland, maar ze mocht pas koersen als ze eerst haar studie afmaakte. De stal in Callantsoog is inmiddels verhuurd aan trainer Caroline Aalbers. Cees was een markante man die een echte feeling had voor paarden, maar - zoals een van zijn oude pikurs hem noemde - de 'nestor' is niet meer.